

VASARNAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST, V., BATHORY-UTCA 24. SZÁM.
(„Falu” Magyar Gazda és Földművelés Szövetéség.)
Telefon: 11-55-62.
Postafeliratokévfélértéke száma: 25.153.

POLITIKAI HETILAP

Előfizetési díjak a m. kir. földművelésügyi miniszter által időnként kiadott „Rádiós gazdasági előadások” című füzetekkel együtt egész évre 4, félévre 2, negyedévre 1 P.
Külföldre: egész évre 8, félévre 4, negyedévre 2 P.

A székely diszkaput

megható ünnepség keretében adták át a Kormányzó Úrnak Kenderesen. Rajta a büszke felírás: „Hazádnak rendületlenül légy híve ó magyar. Erdővidék-Székelyföld. 1940 szeptember 12. Kenderes, Nagy Magyar Alföld, 1942 július 30. Allították halás emlékeztetőül országviszárszerző szeretettel Kormányzó Úrnaknak mely hódolattal a szentistváni bíródomboldhoz való örök és bőséges ragaszkodással legelsőbb magyarjait a székelyek.” S a furofaragó egyszerű székely emberek személyesen állították fel a kaput, amelyet még a román uralom utolsó napjaiban ácsoltak, s amely alatt honvédségünk a Székelyföld szívébe bevomult. Most a kaput hozták el szíves szeretettel és megható ragaszkodással a Kormányzó Úr kertjébe. Örök alázatos hűségük tanúbizonyságaként s egyben jelképül a Székelyföld és a Nagy Magyar Alföld szétválaszthatatlan örök egységének”, amit szónokuk kifejezte. S a Kormányzó Úr meghatóan válaszolta, hogy „ez a szép kaput itt, szülőföldemen, otthonomban állították fel, s szeretettel fogom gondozni, ameddig élek.” De szeretettel és meghatóan gondolt arra az egész magyarság is, mert igaz jelképe marad az örök és elválaszthatatlan magyar egységnek, amely ma és a jövőben minden boldogulásunk előfeltételét s harcunk diadalmis befejezését jelenti.

Megdöbben

adunk lapunk más helyén hírt a tokodi bányászerecsellenségről, amely nemcsak a tragikus sorús bányászok árván maradt családtagjait síjtja, hanem gyűszaha borítja az egész országot minden józérszű magyar emberét is. Sőt, megpróbáltatások idején élénk, sokszorosán fontos most, hogy a feyverek díszeségei tényei mellett a munka diadala is érvényesüljön, a munkákész szorgalmában és teljes odaadásában, a szellemi erő fokozott megfeszítésében, a helytállás egész felelősségérzetével. Most negyvenkilenc magyar munkás dönt ki a szilárd belső frontról. Felsőház ember, akit becsület és odaadó tevékenységgel állt őrt a belső rend és boldogulás kivívásáért. Tisztelegjünk emléküket előtt, s hasson át és keményítsen meg a tudat, hogy munkánkat csak fokozni tudja a hősök nagyrabecsülése. S a szerencsétlenség nem lankasztja, hanem erősíteni fogja elkötelezettségünket, hogy minden tekintetben méltók akarunk ma-

radni a nagy célhoz, amelyet nemzetünk maga elé tűzött a háború díszes befejezése érdekében. A hősök emléke kötetlen bennünk, hogy mindazt adni akarjuk és tudjuk, ami csak szorgalmunktól telik és akarattunk megfeszítésével elérhető. Méltók csak így lehetünk hozzájuk.

Es gondoljunk

a távoli orosz mezőkön küzdő hősi fiainkra is. De ne csak akkor, amikor a rádióban hallunk róluk, vagy az újságokban olvassuk felőlük, hanem a nap minden órájában. S ne bízzuk ezt a feladatot az édesanyákra, az itt-

hanyagott gyermekekre és testvérekre, hanem szálljon utánuk a gondolatunk a magyar érzésként igaz melegeivel. Hogy mit csinálnak ott a távolban Van-e vajlon egyfelmás, ami benn kedvük telhetik? Egy kis füstölővel. Egy pohárka szivertető. S mi lesz velük, ha hullani kezd a korai évi a Dnyeper és a Don mentén? Ha rájuk szakad megint a szörnyű és szokatlán orosz tél minden kegyetlensége. Nem kellemes gondolatok ezek, szent igaz. Még kánikulában is vacog fölük a fogunk. De ne hességessük el őket, hanem méltólegléljük szívvel, szeretettel és megértéssel, hogy mégis csak

nekünk kell valahogy előre gondoskodnunk róluk, akik messze idegenben vannak a pusztulás és a halál országúján. Sok mindent kaptak, az bizonyos, de a ti szíveteknek is el kell mennie egy kis „szeretetadomány” képmében. Frenniük kell, hogy irthon mindenki gondot rajtuk, törődik velük. Nem elhagyottak és nem elfeledettek. Sok millió kis ajándék kopogtasson be hozzájuk. Nem az a fontos, hogy nagyon értékes legyen, hanem a szív és együttérzés küldje. A magyar legyítve a magyar testvérek. Örömet csak az igaz érzés váltathat ki, amelyet a távolból is megérezni. M. J.

„Soha mások nem voltunk és mások lenni nem akarunk, mint magyarok“

A miniszterelnök Magyarország hivatásáról tartott előadást Debrecenben

Ünnepélyes keretek között nyitották meg augusztus 1-én a debreceni nagy orvostud. 16-én folytatam. Ebből az alkalomból Debrecenbe érkezett Kállay Miklós miniszterelnök, Szinyei Merse Jenő kultuszminiszter, Lossonczy István közéleti miniszter, több államtitkár és köpvi-

selő. Ott volt a megnyitási ünnepben Emil Georg Strauss, a Német Akadémia hí. elnöke, a német bíródomini gyűlés alelnöke, Adnyso budapesti olasz követé és a budapesti német és olasz követéség több tagja és Lurtze nagyváradi német konzul.

A kultuszminiszter megnyitó beszéde

Az egyetem diszudvarán folyt le a megnyitó ünnepség. Kállay Káman rektor beszéde után Szinyei Merse Jenő kultuszminiszter mondott megnyitó beszédet.

— A kardot forgató magyar mindig eredeti vitéz lelkéből merítette az erőt — mondotta többek között a miniszter — és a magyar kard nyomában minden időben ott járt a magasrendű és emberséges magyar gondolat. Nemcsak kardunkkal és vitéz erényeinkkel hódítottunk és rendeztük Európának ezt a világot, hanem a világgal kellett darabját, hanem szellemünk és kultúránk jótékony, magasrendű, emberi magatartásra nevelő sugaraival is.

— A magyar vitézség és a magyar művelődés szelleme összeforrott, egyvé vált, egyesült erővel avatkozott be ennek a föld-

darabnak a dolgaiba. Különösen fontosnak tartom, hogy mindez éppen ma állapítsuk meg, midőn szövetségeseinkkel karöltve a világ egyik legnagyobb csatáját vívjuk.

Hangsúlyozta a miniszter, hogy amit a magyar kard harcol az új Európáért, így

a magyar szellem is részt vesz majd az új Európa felépítésének gízási művében.

Megemlékezett a hajdúság ősi magyar szelleméről. Ezután német, majd olasznyelvről beszédben a külföldi hallgatóság tisztelettel, Hangsúlyozta,

hogy amikor az egyetemes emberi kultúrát szolgálja a debreceni nyári egyetem, ugyanakkor kapcsolatokat erősít a hazánkban élő nemzetiségekkel is.

Kállay Miklós miniszterelnök előadása

A nagy tussal fogadott beszéd után Kállay Miklós miniszterelnök tartott előadást „Európa és a magyarság” címen. Viszont pillantást vetve a honfoglalás idejére, rámutatott arra, hogy a Kárpátok és a Duna medencéje már akkor is kulcsposztó volt,

amelynek értékét az a soha nem szűnő harc is mutatja, amelyet a népek vívtak. Hogy milyen értékes és nehéz volt ez a pozíció, azt lemérhetjük abból a rendszert nagyon rövid időből, amely az egyes népeknek itt élmínkedett. Végül jött egy az előbbiek-

nél népességének számában, hadainak nagyságában jóval kisebb nép, amely mégis először tudta véglegesen megvetni lába földjén a lábát, annyi más nép jeltelen sírjai fölött. De az utánuk jött

magyar erő és szilárdság váratlanul betömte azt a rést, amelyen keresztül Európába új meg új veszelék áramlottak és ezzel biztonságot teremtett Európában.

Becsüsdött egy ajtó, amelyen keresztül vésszes leguzam jarta Nyugat emberének és egész szerzetének érzékeny csontozatát.

Európát a magyar nemzet mentette meg

Magyarország történelmi szerepének további méltatása során megállapította a miniszterelnök, hogy

Európát a magyar nemzet mentette meg.

— Hazánk az egyedüli ország — mondotta — az Alpokon s az Adria nyugati partján átfutó limestől (határvonalt) keletre, amelyen minden nagy európai megmozdulás rezgési átfutottak. Az egyedüli ország, amely teljesen magáévá tette Nyugat korszerű értékeit, de nem úgy, hogy ridegen átvette őket, hanem saját egyéniségéhez hasonlítva, teljesen asszimilálva ezeket, amelyekhez a maga értékeit is hozzáadta.

— Nem utánzója, gondatlattalan csatlós volt Nyugatnak a magyarság, hanem egyenrangú

